

رهبر انقلاب اسلامی و شخصیت‌های جهان اسلام تاکید کردند

مردم مقاوم لبنان خدمات ارزشمند علامه فضل‌الله^(ره) را از یاد نخواهند برد

ملت همیشه از این روحانی جلیل‌القدر با احترام و تکریم یاد می‌نماید و امروز در کنار ملت عزیز لبنان در این عزای بزرگ شریک هستند و در همین رابطه مجلس شورای اسلامی برای شرکت در مراسم تشییع ایشان هیئتی را به سرپرستی رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجه به بیروت اعزام نموده است. این جانب از طرف خود و همه نمایندگان ملت بزرگ ایران این مصیبت بزرگ را به خانواده محترم ایشان، ملت و دولت لبنان به‌ویژه رئیس مجلس و نمایندگان محترم ملت لبنان و بالخصوص مجاهد بزرگ حضرت حجة‌الاسلام والمسلمین جناب سیدحسین نصرالله رهبر حزب‌الله، تسلیت عرض می‌نمایم و امیدوارم راه مبارزات خستگی‌ناپذیر ایشان توسط بازماندگان

محترمان ادامه یابد.

رئیس قوه قضاییه:

ارتحال عالم ربانی، مجاهد و فقیه وارسته مرحوم سیدمحمدحسین فضل‌الله -که همواره با تیزبینی، الهام‌بخش و پناهگاه مظلومان لبنان بود- موجب تأسف و تأثر شد. ضمن عرض تسلیت ارتحال این مرجع عالی‌قدر به خانواده معزز ایشان، ملت و دولت لبنان به‌ویژه حجة‌الاسلام والمسلمین سیدحسین نصرالله، برای ملت لبنان عزت و سرافرازی و برای آن پیر فرزانه، فردوس برین مسئلت دارم.

جامعه مدرسین حوزه:
خبردرگذشت عالم مجاهد و فقیه وارسته

علامه سید محمدحسین فضل‌الله، موجبات تأثر و اندوه فراوان را پدید آورد. این عالم وارسته و اندیشمند که مرجعیت شیعیان لبنان را بر عهده داشت، پناهگاه مردم مظلوم، معانی بود و دل مستضعفان و محرومان همواره به یادش می‌پیید. او که از زمره نخستین مجاهدان در صف مبارزه با دشمنان اسلام - به‌ویژه اسرائیل و آمریکا - بود تا آخرین لحظه عمر شریف خود بر این هداف استوار ماند و مرشد معنوی و روحی رزمندگان مقاومت اسلامی لبنان، حزب‌الله، بود. خطبه‌های پرشور نماز جمعه او، ضمن ایجاد عاطفه انقلابی، اندیشه مبارزه با مستکبران را در دل‌ها می‌پروراند و مواضع پرضلالت او در ماجرای مقاومت ۳۳ روزه مردم لبنان، برگ زرین دیگری در کتاب فضایل اوست. خدمات فرهنگی آن دانشمند وارسته نیز فراوان بود. جلسات هفتگی تفسیر قرآن کریم، میزگردهای علمی در موضوعات مختلف علوم اسلامی، تأسیس مراکز بزرگ اسلامی در لبنان، تألیف و تدوین کتاب‌ها و مقالات فراوان در گستره‌های مختلف علوم اسلامی و نیز کرسی تدریس علوم دینی در مدارس علمیه، بخشی از خدمات آن مرد بزرگ بود که آثار آن در سرتاسر لبنان ساری و جاری است. جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، رحلت این عالم بزرگوار را به عموم مسلمانان جهان، به‌ویژه مردم مظلوم لبنان تسلیت عرض می‌نماید و علو مقام را برای ایشان، و صبر جمیل و اجر جزیل را برای بیت معظم ایشان از خداوند متعال خواستار است.

اعلام ۳ روز عزای عمومی در لبنان به مناسبت درگذشت علامه فضل‌الله

در پی درگذشت آیه‌الله سید محمدحسین فضل‌الله، حزب الله لبنان در بیانه‌ی ۳، روز عزای عمومی در این کشور اعلام کرد. در این بیانه از علامه فضل‌الله به عنوان حامی صریح جریان مقاومت یاد شده و آمده است: ایشان به وحدت اسلامی معتقد بود و تلاش‌های مؤثری برای گسترگی از تفرقه فتنه در جهان اسلام به کار بست. در بیانه‌ی حزب الله هم چنین آمده است: دانش، جهاد و مواضع علامه فضل‌الله، الگویی برای تمام کسانی که در صف مقاومت قرار دارند، باقی خواهد ماند. در این بیانه از عموم افراد خواسته شد است تا حضوری یا شکوه در مراسم تشییع این عالم فقید داشته باشند.

پیکر علامه فضل‌الله

در مسجد حسنین^(ع) ضاحیه آرام گرفت

پیکر عالم ربانی مرحوم آیه‌الله سید محمدحسین فضل‌الله، عصر روز سه‌شنبه ۱۵ تیرماه ۱۳۸۹ برابر با ۲۳ رجب‌المرحب ۱۴۲۱، پس از تشییع باشکوه در مسجد امامین حسنین علیه‌السلام واقع در منطقه «حاره حریک» در ضاحیه بیروت آرام گرفت. به گزارش سرویس بی‌الملل مرکز خبر حوزه به نقل از شبکه المنار، پیکر آن مرحوم پس از تشییع روی دوش ده‌ها هزار نفر از علاقه‌مندان به روحانیت شیعه در محل اقامه نماز جمعه‌های معروف ایشان در سال‌های اخیر، یعنی مسجد جامع امامین حسنین علیه‌السلام به خاک سپرده شد. در این مراسم گروه‌های مختلف مردمی و هیئت‌های رسمی از کشورهای مختلف از جمله جمهوری اسلامی ایران حضور داشتند. هم‌زمان با مراسم تشییع پیکر مرحوم علامه سید محمدحسین فضل‌الله در بیروت، ناقوس کلیساهای لبنان به صدا در آمد.

می‌خواهم بی‌فکر دفن شوم
رئیس دفتر علامه فضل‌الله، علت انتخاب مسجد جامع الامامین الحسینین بیروت به عنوان محل دفن ایشان را بیان کرد. به گزارش سرویس بی‌الملل مرکز خبر حوزه، هانی عبدالله گفت: آن مرحوم در مقاطع مختلف به این موضوع اشاره کرده بود و قبل از نبرد ۳۳ روزه در سال ۲۰۰۶، صحبتی که بین او و مهران، مرشدی حکیم و دژی استوار در تمام مراحل حل نبرد. به گزارش سرویس بی‌الملل مرکز خبر حوزه، به نقل از المنار، وی در این پیام تصریح کرد: از زمان کودکی در نماز جماعت او حاضر می‌شدم و پای منبر او

مباحث نبود، بلکه بارها این‌را از او شنیده بودیم. وی به تلاش‌های همه‌جانبه علمی و اجتماعی علامه فضل‌الله در مسجد حسنین و علاقه‌ایشان به این مسجد اشاره‌کرد و افزود: وی مرحوم بارها می‌گفت: «من در این مسجد تربیت نمی‌کنم، بلکه تربیت می‌شوم»

اشاره: آیه‌الله سیدمحمدحسین فضل‌الله در سال ۱۹۳۵م (۱۳۵۴ق) در نجف اشرف در اد خانواده روحانی دیده به جهان گشود. ایشان تحت اشراف پدر بزرگوار خود، سید عبدالروف فضل‌الله - از روحانیون سرشناس آن زمان - مراحل تربیت و تعلیم را به‌شیوه مرسوم آن زمان گذراند. در دوره کودکی وارد مکتب خانه شد تا خواندن و نوشتن و قرائت قرآن را بیاموزد، اما فضای خشن مکتب‌خانه که تحت اداره افرادکهنسال بود، با مزاجش سازگار نیامد و حتی آثار منفی بر روحیه‌اش گذارد. به زودی وارد مدرسه‌ای شد که مرکزی با نام «مندی النشر» به سبک جدید تأسیس کرده بود. وی وارد کلاس سوم این دیستان شد و زمانی که کلاس چهارم را می‌گذراند، دیستان را هم ترک گفت و در سن نه سالگی تحصیلات حوزوی‌اش را آغاز کرد. هم‌زمان با تحصیلات حوزوی و به تناسب سن و ذهنیت خویش به فضای پیرامون و اوضاع زمانه توجه داشت و اندیشه‌ها و دغدغه های فرهنگی و سیاسی زمانه‌اش را از طریق مجلات مصر و لبنان و روزنامه‌های عراقی پی‌گیری می‌کرد. سید محمدحسین دروس مرسوم حوزوی از صرف نحو و معانی و بیان تاملنطق و اصول فقه را نزد پدر خود فراگرفت و در این مرحله استادی غیر از پدرش نداشت. تا این‌که برای فراگیر جلد دوم کتاب کفایة‌الناصول به محضر یکی از اساتید ایرانی‌اش به نام شیخ مجتبی لنگرانی شناخت. با اتمام کفایة‌الناصول به درس خارج مراجع آن دوره مانند حضرات آیات عظام سید ابوالقاسم خویی، سید محسن حکیم، سید محمود شاهرودی و شیخ حسین علی‌ن‌سرم راه یافت و در کنار دروس خارج فقه و اصول، بخشی از کتاب اسفار مباحصرا شریزای را نزد آیه‌الله شهید سیدمحمدباقر صدر و مرحوم بادکوبه‌ای فراگرفت. استادش آیه‌الله‌المعلی خویی‌ن‌سرم، به‌او توصیه‌کرده‌بود که این درس را به طور جدی پی‌گیری کند. علامه فضل‌الله در سال ۱۹۵۲میلادی در سن هفده‌سالگی برای نخستین‌بار به قصد دید و بازدید خانوادگی به لبنان رفت و در این سفر که هم‌زمان با اربعین درگذشت علامه سیدمحسن ابنی عاملی بود، قرائت کرد. وی در این قفصیده بسیاری از مسایل سیاسی روز و از جمله مسئله وحدت و بیداری اسلامی و مهاجرت جوانان را مطرح و استعمار فرانسه را قویب کرد. روزنامه‌های آن روز لبنان این تفصیح را منتشر کردند و احساس برانگیز توصیف کردند. در سال ۱۹۶۶ میلادی، جمعی از مؤسسان انجمن مذهبی «اسرة‌التأخی» منطقه نبعه در حاشیه شرقی بیروت، از علامه فضل‌الله دعوت کردند تا در آن منطقه رحل اقامت افکنند. ایشان این دعوت را پذیرفت و در همین سال به قصد اقامت دائم، به وطن اصلی خویش بازگشت.

فصل دوم در صفات ثبوتیه او که عبارت است از:
قدرت و اختیار، حیات، اراده و کراهت، ادراک، قدیم و ازلی و باقی وابدی بودن او، تکلم، صدق؛

فصل سوم در صفات سلویه او که عبارت است از:
مرکب نبودن، جسم و عرض و جوهر نبودن، لذت و الم نداشتن، متحد به چیزی نشدن، محل حوادث نبودن، رؤیت بصری نداشتن، شریک نداشتن از معانی و احوال به دور بودن؛
فصل چهارم در عدل که اختیار بشر و استحاله قبح بر خداوند و لطف او را به اثبات می‌رساند؛
فصل پنجم در نبوت که پس از تعریف واژه «نبی» به اثبات نبوت پیامبر اسلام ﷺ و وجوب عصمت او و این‌که او فاضل‌ترین مردمان بوده و از ذنات پدران و ناپاکی مادران و ردایل خلقی و عیوب خلقی برکنار است می‌پردازد؛

فصل ششم در امامت (ریاست عامه در امور دنیا و دین برای یک شخص به عنوان نیابت از پیغمبر) که آن را عقلاً واجب می‌داند و بیان می‌کند که امام باید منصوم و منصوص علیه و فاضل‌ترین مردمان باشد. سپس از راه‌های عقلی و نقلی به ذکر امامت بلافضل حضرت علی بن ابی‌طالب ﷺ پس از پیغمبر ﷺ می‌پردازد؛
فصل هفتم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.

فصل هشتم در امامت (ریاست عامه در امور دنیا و دین برای یک شخص به عنوان نیابت از پیغمبر) که آن را عقلاً واجب می‌داند و بیان می‌کند که امام باید منصوم و منصوص علیه و فاضل‌ترین مردمان باشد. سپس از راه‌های عقلی و نقلی به ذکر امامت بلافضل حضرت علی بن ابی‌طالب ﷺ پس از پیغمبر ﷺ می‌پردازد؛

فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.

فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.

(الف) پژوهش‌های قرآنی
۱. من وحی القرآن (تفسیر قرآن در ۲۴ جلد)؛
۲. الحول فی القرآن؛ ۳. اسلوب الدعوة فی القرآن؛
۴. من عرفان القرآن؛ ۵. حركة النبوة فی مواجهه النحراف؛ ۶. دروسات و بحوث قرآنیة؛
۷. المسائل الفقهیة؛ ۸. الفتاوی الواضحة؛
۹. فقه الحیاة؛ ۱۰. کتاب الجهاد؛ ۱۱. کتاب النکاح؛
۱۲. الفقرة والاستخارة؛ ۱۳. الیمن والمهد والنذرة؛
۱۴. اللجاریة؛ ۱۵. رسالة فی الرضاع؛ ۱۶. فقه الشریعة (رساله علمیه)؛ ۱۷. الصید و الذبائح؛ ۱۸. دلیل المناسک؛ ۱۹. الشریکة؛ ۲۰. الوصیة؛ ۲۱. الواریث.
(ج) اندیشه اسلامی:
۲۲. خطرات علی طریق الاسلام؛ ۲۳. قضایانا علی ضوء الاسلام؛ ۲۴. الاسلام و منطق القوة؛
۲۵. الحركة السلامیة، هموم وقضایا؛ ۲۶. من اجل الاسلام؛ ۲۷. مفاهیم اسلامیة عامه (۱۰ جلد)؛
۲۸. فی آفاق الحوار الاسلامی المسیحی؛ ۲۹. دنیا و الشیاب؛ ۳۰. فی النیرة؛ ۳۱. ثلمات اسلامیة حول المرأة؛ ۳۲. قراءه جدیدة لفقه المرأة الحقوقی؛
۳۳. الوحدة السلامیة بین الواقع والمثال؛ ۳۴. قضایا اسلامیة معاصرة؛ ۳۵. اسئلة وردود من القلب؛
۳۶. المرجهیة وحركة الواقع؛ ۳۷. الاسلام والمسیحیة؛
۳۸. الاسلام و فلسطين؛ ۳۹. المسلمون والتحدیات المعاصرة؛ ۴۰. السلام و المشروع الحضاری؛
۴۱. خطاب المسلمین والمستقبل؛ ۴۲. مع الحکمة فی صخر الاسلام؛ ۴۳. الندوة (۲۰ جلد)؛ ۴۴. الجمعة منیر ومبرحار؛ ۴۵. صلاة الجمعة، الکلمة و الموقف؛
۴۶. من وحی عاشورا؛ ۴۷. حدیث عاشورا؛ ۴۸. علی طریق کریمیا؛ ۴۹. تأملات فی آفاق الامام موسی الکاظم ﷺ؛
۵۰. فی رحاب البیت علیهم‌السلام؛ ۵۱. آفاق اسلامیة؛ ۵۲. فی رحاب الدعاء؛ ۵۳. المدبران و الحیاة؛
۵۴. حوارات فی الفکر والاجتماع و السیاسة؛ ۵۵. روی ومواقف (۳ جلد)؛ ۵۶. المعالم الجدیدة للمرجعیة الشیعیة؛ ۵۷. تأملات فی الفکر السیاسی الاسلامی؛
۵۸. صراط الارادات؛ ۵۹. الفیماویة السلامیة؛ ۶۰. شرح خطبة الزهراء ﷺ؛ ۶۱. الفقیه و الامة؛ ۶۲. ارادة القوة؛ ۶۳. بیات؛ ۶۴. الهجرة و الغفراب؛ ۶۵. الزهراء القدوة؛ ۶۶. مطارحات فی قضایا قرآنیة؛ ۶۷. تحدیات المهجر؛ ۶۸. آفاق الروح (شرح صحیفة سجادیه در ۳ جلد)؛ ۶۹. مجموعه‌های علمی؛ ۷۰. با ظلال الاسلام (ریاضیات)؛ ۷۱. قصائد من اجل السلام و الحیاة؛ ۷۲. علی شاطی الوجدان.

<div><div> </div></div>	
آثار ماندگار	
باب حادی عشر	
از علامه حلی (۷۲۶ – ۶۴۸ق)	
عالم بزرگ جمال‌الدین، حسن بن یوسف بن مطهر حلی قدس‌الله‌تعالیه‌ارویه، از پرآوازه‌ترین دانشمندان شیعه است. تألیفاتش از بیش از ۵۰۰ اثر گفته‌اند. از نزد دای خود، محقق حلی، علم آموخت و در کلام، خود را شاکرد خواجه نصیرالدین طوسی بود. سلطان محمد خدابنده به دست او به تشیع گروید. برخی از آثار او بدین قرار است: ۱. آداب البیث؛ ۲. الأبحاث المفیده فی تحصیل العقیده؛ ۳. اجازة بنی زهره؛ ۴. أجوبة المسائل المهنأئیه؛ ۵. الأعدیة الفأخرة المنقولة عن الأئمة الطاهرة؛ ۶. الأربعین فی اصول الدین؛ ۷. إرشاد الأذهان إلی أحكام الایمان؛ ۸. استقصاء الاعتبار فی تحریر معانی الأخبار؛ ۹. استقصاء النظر فی القضاء والقدر؛ ۱۰. الأسرار الخفیة فی العلوم العقلیة؛ ۱۱. الاشارات إلی معانی الاشارات؛ ۱۲. قواعد الأحکام و ….	
باب حادی عشر	
کتاب کلامی از باب یازدهم، منهاج الصلّاح فی مختصر المصباح که به خواهنش وزیر وقت محمدبن محمد قودهی نوشته و در آن مصباح المتهجّد شیخ طوسی (متوفای ۴۶۰ق.) را که در ادعیه و عبادت است، خلاصه کرده است. علامه حلی تلخیص خود را در ده باب گردانیده و سپس از جهت آن‌که شناخت عبادت و دعا، فرع شناخت معبود و معبود است و صحت عبادت بستگی به صحت اعتقاد و ایمان دارد، بابی به نام باب یازدهم (الباب الحادی عشر)، در شناخت اصول دین به آن افزوده است.	
علامه حلی در این باب، از اصول دین آن‌چه را که به اجماع علما بر هر مسلمانی واجب است چنین برمی‌شمارد: شناخت خدا و صفات ثبوتیه و سلویه او و آن‌چه بر او صحیح و از او ممنوع است، و شناخت نبوت و امامت و معاد. ایشان این باب را در هفت فصل قرار داده است: فصل اول در اثبات واجب‌الوجود؛ فصل دوم در صفات ثبوتیه او که عبارت است از: قدرت و اختیار، حیات، اراده و کراهت، ادراک، قدیم و ازلی و باقی وابدی بودن او، تکلم، صدق؛ فصل سوم در صفات سلویه او که عبارت است از: مرکب نبودن، جسم و عرض و جوهر نبودن، لذت و الم نداشتن، متحد به چیزی نشدن، محل حوادث نبودن، رؤیت بصری نداشتن، شریک نداشتن از معانی و احوال به دور بودن؛ فصل چهارم در عدل که اختیار بشر و استحاله قبح بر خداوند و لطف او را به اثبات می‌رساند؛ فصل پنجم در نبوت که پس از تعریف واژه «نبی» به اثبات نبوت پیامبر اسلام ﷺ و وجوب عصمت او و این‌که او فاضل‌ترین مردمان بوده و از ذنات پدران و ناپاکی مادران و ردایل خلقی و عیوب خلقی برکنار است می‌پردازد؛	
فصل ششم در امامت (ریاست عامه در امور دنیا و دین برای یک شخص به عنوان نیابت از پیغمبر) که آن را عقلاً واجب می‌داند و بیان می‌کند که امام باید منصوم و منصوص علیه و فاضل‌ترین مردمان باشد. سپس از راه‌های عقلی و نقلی به ذکر امامت بلافضل حضرت علی بن ابی‌طالب ﷺ پس از پیغمبر ﷺ می‌پردازد؛	
فصل هفتم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل هشتم در امامت (ریاست عامه در امور دنیا و دین برای یک شخص به عنوان نیابت از پیغمبر) که آن را عقلاً واجب می‌داند و بیان می‌کند که امام باید منصوم و منصوص علیه و فاضل‌ترین مردمان باشد. سپس از راه‌های عقلی و نقلی به ذکر امامت بلافضل حضرت علی بن ابی‌طالب ﷺ پس از پیغمبر ﷺ می‌پردازد؛	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل نهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ثواب و عقاب و توبه و امر به معروف و نهی ازمنکر بیان شده است.	
فصل دهم در معاد که را از طریق عقلی ثابت می‌کند و سپس آیاتی را که بر آن دلالت دارد شرح می‌دهد؛ در این فصل مسئله ث	